Ramazan Bayramı
Gönderen Kadir Hatipoglu - Haziran 01 2019 00:00:00

وَتَعَاوَنُواْ عَلَى الْبرِّ وَالتَّقْوَى وَلاَ تَعَاوَنُواْ عَلَى الإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُواْ اللّهَ إِنَّ اللّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ “İyilik ve takva (Allah’a karşı gelmekten sakınma) üzere yardımlaşın. Ama günah ve düşmanlık üzere yardımlaşmayın. Allah'a karşı gelmekten sakının. Çünkü Allah’ın cezası çok şiddetlidir.” (Maide 2) « لاَ يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يُحِبَّ لأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ » “Sizden biriniz, kendisi için arzu edip istediği şeyi, din kardeşi için de arzu edip istemedikçe, gerçek anlamda iman etmiş olmaz.” (Buhârî, Îmân 7; Müslim, Îmân 71-72.) Ramazan ayı, ibadetlerimizle maneviyatımızı zenginleştirdiğimiz, oruçlarımızla maddi ve manevi sıhhate kavuştuğumuz, teravihlerimizle namazlarımıza daha farklı bir boyut kattığımız, Kur’an-ı Kerim okumalarımızla gönlümüzü sükûnete erdirdiğimiz, ihtiyaç sahiplerine zekatlarımızı ve fıtır sadakalarımızı ulaştırmakla kardeşlerimizin sıkıntısına derman olmaya çalıştığımız bir aydı. Peygamberimizin dile getirdiği üzere, evveli rahmet, ortası mağfiret sonu ise cehennemden kurtuluş ayıydı. Bu ay ile İnşallah rahmete nail olduk, mağfiret üzerimize sağanak sağanak indi ve Cehennemden kurtuluşumuzu gerçekleştirdik. Böyle bir mübarek ayın feyiz ve bereketiyle hayat bulduktan sonra bu bayram sabahına bizleri kavuşturan Yüce Rabbimize sonsuz kez şükrediyor, O’nu habibine Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)’e salat ve selam ediyoruz.   Ramazan orucunun farz kılındığı âyet-i kerîmede Âlemlerin yaratıcısı bizlere şöyle bir hatırlatmada bulunuyordu:
اَيَّامًا

مَعْدُودَاتٍ   (size farz kılınan oruç) sayılı günlerdedir(Bakara2/184) Sayılı günlerin ömrü azdır, hemen gelip geçti. Her şey gibi; Rahmet ve Mağfiret ayı On bir Ayın sultanı, mübarek Ramazan ayı da göz açıp kapar gibi geldi geçti. Bu rahmet ve mağfiret ayını Rabbimizin rızasına uygun bir şekilde değerlendirenlere ne mutlu... Bayramlarımız, aramızda bulunan kardeşliği, sevgiyi ve saygıyı, muhabbetin taze tutulmamasına ve hiç bitmemesine vesile olmalıdır. Çünkü bu güzel günlerde aramızda kaynaşma daha hızlı olduğu gibi, dostluklarımız ve ahbaplıklarımız daha ileriye gitmektedir. Bayramlar, aramızda bulunan soğuk ve gergin ilişkileri yumuşatma, ayrıca kırgınlıkları, küslükleri bitirme zamanı olmalıdır. Bayramlarımız, hayatın bitmek tükenmek bilmeyen sıkıntıları içinde bunalmış, bitkin düşmüş bedenlerin nefes aldığı gündür. Bu günlerde dinçleşir kendine gelir. Bayram günlerinde toplum şuuru bütünleşir, toplum fertleri birbirleri ile kaynaşır ve kucaklaşır. Bayramlar bizlerin en önemli sevinç günleridir. Bu sebeple bayramları, bu sevincimizi daim hale getirmek, mutlu ve huzurlu bir bayram geçirmek, hem kendimizin razı olacağı hem de sosyal hayatta beraber olduğumuz insanların razı olacağı bir hayatı sürdürmek için bir fırsat bilmeli ve bu günlerde gönüller arasında köprüler kurulmasına, kırık kalplerin, yaralı gönüllerin, bitap düşmüş yüreklerin onarılması için çalışılmalıdır.
           Gönül alma, gücenen ve incinen bir insanı güzel söz ve davranışlarla hoşnut etmek, onun kırılan kalbini onararak sevindirmek anlamında kullanılan bir deyimdir. Gönül kırmak, ise bir insanı üzmek, incitmek, maddi veya manevi onu eza ve cefaya maruz bırakmak demektir . Bu sebeple, “Mümin çekiştiren, lanetleyen, kaba sözlü ve ağzı bozuk değildir” (Tirmizî, Birr, 48.) uyarısında bulunan peygamberimiz (s.a.s.), “Allah’ım, kötü ahlâktan, çirkin amellerden, yanlış düşünce ve inançlardan sana sığınırım.” (Tirmizî, Deavât, 126.) diyerek dua etmiştir. “Bir kez Gönül yıktın ise bu kıldığın namaz değil Yetmiş iki millet dahi elin yüzün yumaz değil” (Yunus Emre) İnsan, İslam nazarında sevgi ve hürmete layık mükerrem bir varlıktır. Bu hürmet ve saygıda şüphesiz ki kalbin, gönlün önemli bir yeri vardır. Peygamberimiz (s.a.s)’in إِنَّ اللّهَ لا َ يَنْظُرُ إِلَى صُوَرِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ “Allah, sizin suretlerinize ve mallarınıza değil, kalplerinize ve yapmış olduğunuz amellerinize bakar.” (Müslim, Birr, 34) hadisi bu hususu vurgulamaktadır. Buradan hareketle inancımızda gönül, nazargâh-ı ilahî kabul edilmiştir. İmanımızın, ihlasımızın, niyetimizin, sevgimizin,

hâsılı insanı güzelleştiren hasletlerin karargâhıdır kalp. Bu itibarla, gönül yapmak, inancımızın ve insanlığımızın bir gereğidir. Gönül incitmek ise inancımızda hiçbir şekilde tasvip edilmeyen ve mümine yakışmayan yanlış bir davranıştır. Gönül yapmanın, gönüller fethetmenin sayısız yolları vardır. Gönüller, her şeyden önce sevgi, saygı ve muhabbetle fethedilir. Sevgiyi kullarının kalbine yerleştiren Allah, bütün sevgilerin de kaynağıdır.   Ömer b. El-Hattab (r.a.) anlatıyor: Peygamberimizin huzuruna Havazin kabilesinden birtakım esirler gelmişti. Bunların içinde emzikli bir kadın vardı. Çocuğunu kaybetmişti. O, göğsüne biriken sütü esirler arasındaki çocuklara veriyor, emziriyordu. Bu kadın esirler arasında kendi çouğunu bulunca hemen onu alıp bağrına bastı ve derin bir sevgi ile çocuğunu emzirmeye başladı. Bu yüksek şefkat ve sevgiyi görünce Peygamberimiz bize: -Şu kadının çocuğunu ateşe atacağına ihtimal verir misiniz? buyurdu. Biz: -Hayır, atmamaya gücü yettiği sürece atmaz dedik. Bunun üzerine Peygamberimiz: -İşte Allah Teâlâ kullarına bu kadının çocuğuna olan sevgi ve şefkatinden daha merhametli ve şefkatlidir, buyurdu.(Buhari, Edep, 18 ; Müslim, Tevbe, 4) Gönüllerimizi birleştirmesi ve inananları kardeş kılması, Rabbimizin büyük bir nimetidir. Efendimizin ifadesiyle, gerçek anlamda mümin olabilmenin yolu birbirimizi sevmekten geçer. قال رسولُ اللّه: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لاَ تَدْخُلُوا الجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتّى تَحَابُّوا. أَلاأدلُّكُمْ عَلى شَىْءٍ إذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أفْشُواالسَّلاَمَ بَيْنَكُمْ Ebû Hüreyre (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Nefsim yed-i kudretinde olan zâta yemin ederim ki, imân etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe imân etmiş olmazsınız! Yaptığınız takdirde birbirinizi seveceğiniz şeyi haber vereyim mi? Aranızda selamı yaygınlaştırın!" (Müslim, İmân 93; Tirmizî, İsti'zân 1.) اِنَّمَا

الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ “Müminler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki rahmete eresiniz.” (Hucurat, 49/10) لا تَباغَضُوا ، ولا تحاسدُوا، ولاَ تَدابَرُوا ، ولا تَقَاطعُوا ، وَكُونُوا عِبادَ اللَّهِ إخواناً ، ولا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أنْ يهْجُرَ أخَاه فَوقَ ثلاثٍ “Birbirinize kin tutmayınız, haset etmeyiniz, sırt dönmeyiniz ve ilginizi kesmeyiniz. Ey Allah'ın kulları, kardeş olunuz. Bir Müslüman’ın, din kardeşini üç günden fazla terk etmesi helâl değildir.” Riyazü’s-salihin, Hadis No:1571 Allah, yedi sınıf insanı hiçbir gölgenin bulunmadığı kıyamet gününde (arşının) gölgesinde gölgelendirecektir. Bunlardan biride Allah için birbirlerini seven, Allah için bir araya gelen ve Allah için ayrılan kimseler . Buhârî, Ezan, 36, I, 161   “Müslüman kardeşini aşağılaması kişiye kötülük olarak yeter!” (Müslim, Birr, 32; Ebû Dâvûd, Edeb, 35; Tirmizî, Birr, 18; İbn Mâce, Fiten, 2; Ahmed b. Hanbel, II, 227.) Değerli Müminler Gönül fethinin bir diğer şartı; kişinin önce kendi gönlünü kalbi ve manevi hastalıklara karşı selîm kılıp, etrafına rahmet ve muhabbet taşıran bir gönül hâline getirebilmesidir. Davranışlarında kemâle, muâmelâtında adâlet, asâlet ve zarâfete ulaşabilmesidir. Cömert, merhametli, fedâkâr, affedici, cesur, âdil, güvenilir, doğru olabilmesidir. قال رسولُ اللّهِ: المُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ

وَيدِهِ،
وَالْمُهَاج&#16
16;رُ مَنْ هَجَر
مَانَهى
اللّهُ
عَنْهُ “Gerçek
Müslüman, elinden ve dilinden Müslümanların emniyet ve esenlikte olup zarar görmedikleri kimsedir.” (Buhari, İman, 4) buyurarak insanlara karşı nasıl davranmamız gerektiği hususuna dikkatlerimizi çeker. Şu tarihî hakikat, bu ahlâkın ne güzel bir misâlidir: Sultan III. Mustafa, bir Ramazan’da Şeyhülislâm Mehmed Emin Efendi konağına iftara gitmişti. Söz esnasında; “–Mehmed Emin Efendi, arada size gelmek isterim, fakat konağınız pek uzak yerde!” dedi. Mehmed Emin Efendi de, nezâket ve tevâzû içinde üstü kapalı bir îzahta bulundu: “–Sultanım! Sâyenizde yakın yerlerde bir ev tedâriki mümkündür, lâkin gördüğünüz gibi şu civar hânelerin hiçbirinde mutfak yoktur.” Bu ince açıklama, hayli kapalı olduğundan dolayı Padişah, şaşkınlıkla sordu: “–Acâyip, bu evlerde yemek pişirmezler mi?” Bunun üzerine Mehmed Emin Efendi; mahcûbiyet ve mahviyet içinde, Sultan’a; gönül dünyasının hassâsiyetini yansıtan şu cevâbı verdi: “–Sultanım! Cümlesinin sabah ve akşam yemekleri zarûreten âcizâne fakirhâneden gider. Onun için buradan ayrılmak istemem.” (Süheyl ÜNVER, Bir Ramazan Bin Bir İstanbul, s. 64) Gönüllere girmek, gönülleri kazanmak işte böyle gönüllerin işidir. Fedakar, cömert, muhabbet ve merhamet dolu kalplerin işidir. Değerli Müminler Gönülleri kazanmanın bir diğer yolu affedici olmaktır. Efendimiz, hiçbir zaman kendisine yapılan kötülüğe karşılık vermemiş af yolunu tutmuştur.

قَوْلٌ
مَعْرُوفٌ
وَمَغْفِرَة&#16
12; خَيْرٌ مِنْ
صَدَقَةٍ
يَتْبَعُهَآ
اَذًى
وَاللهُ
غَنِىٌّ
حَلِيمٌ
"Güzel söz söylemek ve affetmek, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah Gani'dir, (Hiçbir şeye muhtaç değildir) Halim'dir (Yarattıklarına karsı yumuşak davranandır)" (el-Bakara, 2/263) diye buyurup, affetmenin faziletinden bahsetmektedir. Ayrıca şöyle buyurur: خُذِ
الْعَفْوَ
وَأْمُرْ
بِالْعُرْفِ
وَاَعْرِضْ
عَنِ
الْجَاهِلِي&#16

06;َ   "(Ey rasulüm) sen af yolunu tut, iyiliği emret ve cahillere aldırış etme. " (el-A'raf, 7/199) Efendimiz’in kızını mızrakla yaralayarak hem çocuğunu düşürmesine, hem de bir süre sonra şehid olmasına sebep olan Hebbâr bin Esved bile affedilmiştir. O da bir gün huzûr-i saâdete gelerek müslüman olduğunu bildirdi. Hazret-i Peygamber (s.a.s.) onu sadece affetmedi; ashâbına, ona hakaret etmeyi dahî yasakladı. (Vâkıdî, II, 857-858) Efendimiz kendisi için intikam almazdı. Ancak Allah’ın yasaklarına uyulmadığında, uymayanları cezalandırırdı. - Mekke ileri gelenleri Efendimize her türlü hakarette bulunmuşlardı. Onunla alay etmişler, onu ölümle tehdit etmiş, yoluna dikenler sermiş, üzerine pislikler atmış, boynuna kement atarak sürüklemiş, ona sihirbaz, kahin demişlerdi.   Efendimizin kendisine karşı yapılan bütün hakaretlerin bütün haksızlıkların intikamını alabileceği fırsat Mekke’nin fethedildiği gündü. İşte o gün: -Ey Kureyş topluluğu, şimdi size ne yapacağımı, nasıl davranacağımı sanırsınız, diye sordu. Onlar hep bir ağızdan: -Hayır umarız, sen iyi bir kardeş, cömert ve şerefli bir kardeş oğlusun, dediler, Efendimiz: -Yusuf’un kardeşlerine dediği gibi ben de size: -Bugün sizi sorgulamak yok, haydi gidiniz serbestsiniz, diyorum, buyurdu.   İbn Kayyim, Zadu’l-Mead, 2, 180-181. Uhut savaşında Peygamber Efendimizin amcası Hz Hamza, Vahşi tarafından hunharca öldürülür.Vahşi Müslümanların kendisinden intikam alacağını Düşünerek aylarca saklanır.Sonunda biri ona: —Senin için en güvenli yer Muhammed'in yanıdır. Git, Allah’ın Resulünden seni affetmesini iste , der. Vahşi korku içinde Medine'ye gelir ve Sevgili Peygamberimizin, huzuruna girer Efendimizden kendisini bağışlamasını ister. Peygamberimiz Vahşi'yi görür görmez başını yere eğer.Ona bakamaz.o anda çok sevdiği amcasını hatırlar. Hazret-i Hamza ile yaşadığı güzel hatıraları gözünün önünde canlanır. Mubarek gözlerinden yaşlar süzülür. Fakat o yine eşsiz bir af örneği göstererek Vahşi'yi affeder. Azılı İslâm düşmanlarından Ebû Cehil’in oğlu İkrime; Allah Resulünün af ve merhametiyle Kur’ân-ı Kerîm’i gözlerine sürerek ağlayan, gözü yaşlı bir İslâm mücâhidine dönmüştür. Değerli Müminler Gönüller, merhametle kazanılır. Merhamet, varlığın ilahi mayasıdır. Rahman ve Rahim olan Rabbimizin rahmetinin yüreklerdeki yansımasıdır merhamet. Efendimizin anlatımıyla, مَثَلُ المُؤْمِنِينَ في تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعاطُفِهِمْ مَثَلُ الجَسَدِ إذَا

اشْتَكَى
مِنْهُ
عُضْوٌ
تَدَاعَى
لَهُ سَائِرُ
الجَسَدِ
بِالسَّهَرِ
وَالحُمَّى.
    Nu'man İbnu Beşîr (r. anhümâ) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Birbirlerini sevmede, birbirlerine merhamette, birbirlerine şefkatte mü'minlerin misâli, bir bedenin misâlidir. Ondan bir uzuv rahatsız olsa, diğer uzuvlar uykusuzluk ve hararette ona iştirak ederler." [Buhârî, Edeb 27; Müslim, Birr 66, (2586).] قالَ
رسولُ اللّه َ :
يَرْحَمُ
اللّهُ مَنْ َ
يَرْحَمُ
النَّاسَ.. Hz. Cerîr (r.a.) anlatıyor: "Resûlullah (s.a.v.) buyurdular ki: "Allah, insanlara merhamet etmeyene rahmette bulunmaz." (Buhârî, Tevhîd 2, Edeb 27; Müslim, Fedâil 66; Tirmizî, Birr 16),
وَسَارِعُوٓا اِلٰى
مَغْفِرَةٍ
مِنْ
رَبِّكُمْ
وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا
السَّمٰوَاتُ
وَالْاَرْضُۙ اُعِدَّتْ
لِلْمُتَّق۪ينَۙ
اَلَّذ۪ينَ
يُنْفِقُونَ
فِي
السَّرَّآءِ
وَالضَّرَّآءِ
وَالْكَاظِم۪ينَ
الْغَيْظَ
وَالْعَاف۪ينَ عَنِ
النَّاسِۜ
وَاللّٰهُ

يُحِبُّ
الْمُحْسِن۪ينَۚ “Rabbinizin bağışına ve takvâ sahipleri için hazırlanmış olup genişliği gökler ve yer kadar olan cennete koşun! O takvâ sahipleri ki, bollukta da darlıkta da Allah için harcarlar; öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah da güzel davranışta bulunanları sever.”   (Al-i İmran:3/133-134) Bedir Harbi’nde Müslümanlar, bir havuzun yanında karargâhlarını kurmuşlardı. Hakîm bin Hizâm’ın da içinde bulunduğu bir kısım müşrikler, Müslümanların havuzundan su içmeye geldiler. Müslümanlar onlara mâni olmak istedikleri zaman Allah Rasûlü (s.a.s.); “–Bırakınız içsinler!” buyurmak sûretiyle nasıl bir şefkat ve merhamet âbidesi bir gönle sahip olduğunu göstermiştir. (İbn-i Hişâm, II, 261) Muhterem müslümanlar Gönüller, paylaşmakla inşa edilir. Paylaşmak, evvela gönlümüzü muhabbet ve samimiyetle birbirimize açmaktır. Düşmanlığı, kini, nefret ve intikamı, kalbimizden söküp atmaktır. Paylaşmak, dünyanın neresinde olursa olsun muhtaçlara, kimsesizlere, insanlığın insafına terk edilmişlere yardım eli uzatmaktır. Paylaşmak, duyduğumuz her yardım çığlığına nereden geldiğine, kimliğine, etnik yapısına, mensubiyetine bakmaksızın karşılık verebilmektir. Paylaşmak, Allah’ın nimetinden infak edebilmektir. Yüce Allah (c.c.) biz kullarına verdiği nimet ve rızıklardan, ihtiyaç sahiplerine, fakir, yetim, yoksul ve muhtaçlara zekât ve sadaka olarak vermemizi emrediyor. لَن
تَنَالُواْ
الْبِرَّ
حَتَّى
تُنفِقُواْ
مِمَّا
تُحِبُّونَ
وَمَا
تُنفِقُواْ
مِن شَيْءٍ
فَإِنَّ
اللّهَ بِهِ
عَلِيمٌ " Sevdiğiniz şeylerden Allah yolunda harcamadıkça iyiliğe asla erişemezsiniz. Her ne harcarsanız Allah onu bilir."   Bakara, 2/ 148 Rabbimiz infakla ilgili bir başka ayette şöyle buyurur:
وَأَنفِقُوا
مِن مَّا
رَزَقْنَاكُم مِّن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَ
أَحَدَكُمُ
الْمَوْتُ
فَيَقُولَ
رَبِّ
لَوْلَا
أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ

قَرِيبٍ
فَأَصَّدَّق&#16
14; وَأَكُن
مِّنَ
الصَّالِحِي&#16
06;َ “Her hangi birinize ölüm gelip de, “Ey Rabbim! Beni yakın bir zamana kadar geciktirsen de sadaka verip iyilerden olsam!” demeden önce, size rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda harcayın.” (Münafikun 63/10)
قُل
لِّعِبَادِي&#16
14; الَّذِينَ
آمَنُواْ
يُقِيمُواْ
الصَّلاَةَ
وَيُنفِقُوا&#16
18; مِمَّا
رَزَقْنَاهُ&#16
05;ْ سِرّاً
وَعَلانِيَة&#16
11; مِّن قَبْلِ
أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لاَّ
بَيْعٌ فِيهِ
وَلاَ
خِلاَلٌ “İnanan kullarıma söyle, namazı dosdoğru kılsınlar, hiçbir alışveriş ve dostluğun bulunmadığı bir gün gelmeden önce kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yolunda gizlice ve açıktan harcasınlar.” (İbrahim . 14/31.) Peygamberimiz, insanlara dünyada yaşadıkları sürece cömert olmalarını, işi öldükten sonraya bırakmamalarını tavsiye eder: عن عبداللّه
بن الشخير
رضِىَ اللّهُ
عنهُ قال:
أتَيْتُ
رسولَ اللّه
وَهُوَ
يَقْرأُ
ألْهَاكُمُ
التَّكَاثُر&#16
15;. فقالَ:
يَقُولُ
ابْنُ آدَمَ
مَالِى؛
وَهَلْ لَكَ
يَا ابنَ
آدَمَ مِنْ
مَالِكَ إَّ
مَا أَكَلْتَ

فَأفْنَيْتَ، أوْ لَبِسْتَ فَأبْلَيْتَ، أوْ تَصَدَّقْتَ فَأمْضَيْتَ؟   - Abdullah İbnu'ş-Şihhîr (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (a.s) Elhâkümüt-tekâsür sûresini okurken yanına geldim. Bana: "İnsanoğlu malım malım der. Halbuki âdem-oğlunun yiyip tükettiği, giyip eskittiği ve sağlığında tasadduk edip gönderdiğinden başka kendisinin olan neyi var? (Gerisini ölümle terkeder ve insanlara bırakır." (Müslim, Zühd 3, 4, (2958); Nesâî, Vesâya 1 (6, 238); Tirmizî, Tefsîr, Tekâsür, (3351). Bir Hadis-i Şerifte Peygamber (s.a.s.) şöyle buyuruyor: “Bir mümin bir aç bir mümini doyurursa, Allah da o mümini cennet meyveleriyle doyuracaktır. Yine bir mümin, susuz kalan bir mümine bir şeyler içirip susuzluğunu giderirse, Allah kıyamette ona (misk ile mühürlenmiş lezzetli bir içecek olan) Rahik-ı Mahdum’dan içirecektir. Yine bir mümin elbiseye ihtiyacı olan bir mümini giydirirse, Allah da ona cennetin yemyeşil elbiselerinden giydirecektir.” (Tirmizi, Kiyame, 18.) Değerli Müminler Gönüller yapmak hastaları ziyaret etmekle, düşenin elinden tutmakla, aç-susuz olanı doyurup-içirmekle de mümkündür. Bu güzel davranışlarla hem gönüller kazanılır hem de Allah’ın rızası kazanılır. Ebu Hureyre (ra) den nakledilen bir hadiste Allah Resulü (s.a.s)’in şöyle buyurduğu bildirilmiştir: "Allah (cc) kıyamet gününde (bir kimseye) şöyle seslenecek: “Ey Âdemoğlu! Hastalandım, beni ziyaret etmedin.” (O şahıs), “Ey Rabbim! Sen âlemlerin rabbisin, ben seni nasıl ziyaret edebilirim?” deyince Allah (cc), “Falan kulum hastalandı, onu ziyaret etmedin, eğer onu ziyaret etseydin beni onun yanında bulacağını bilmiyor muydun?” diyecek. Allah (cc) “Ey Âdemoğlu! Yiyecek istedim bana (yemek) yedirmedin' diyecek. (O şahıs), “Ey Rabbim, Sen âlemlerin Rabbisin, ben Sana nasıl (yemek) yedirebilirim? “Deyince, Cenab-ı Hak, “Falanca kulum senden yiyecek istediğinde ona (yemek) yedirmedin, şayet onu yemek yedirseydin bunu(n karşılığını) benim yanımda bulacağını bilmiyor muydun?” Diyecek. Allah (cc), “Ey Âdemoğlu! Senden su istedim bana su vermedin” diyecek. (O şahıs), “Ey Rabbim, Sen âlemlerin Rabbisin, ben Sana nasıl su verebilirim?” deyince, Allah (cc), “Falan kulum senden su istediği halde ona su vermedin, eğer ona su verseydin bunu(n karşılığını) benim yanımda bulurdun” buyuracak." (Müslim, Birr, 13.) Hadisten anlaşılacağı üzere Yüce Allah'ın, kullarına yapılan iyiliği, âdeta kendisine yapılmışçasına önemsediği ve bu düzeyde değerlendirdiğinin çarpıcı bir ifadesidir.   Efendimiz hasta ziyaretlerinde bulunanlara şu müjdeyi vermiştir. « إنَّ المسلم إذا عاد أخاه المسلم لم يزل في خُرْفَةِ الجنة حتى يرجع » “Bir Müslüman, hasta bir Müslüman kardeşini ziyarete gittiğinde, dönünceye kadar cennet hurfesi (meyvesi) içindedir.” Müslim, Birr, 40-42 Değerli kardeşlerim;

Gönül yapmak insanların sıkıntılarını gidermekle, onların kusurlarını örtmekle,insanların hakkına ve hukukuna tecavüz etmemekle, zulum yapmamakla mümkün olur. عن ابن عمر)رع(قال: قالَ رَسولُ اللّهِ)صلعم(: المُسْلِمُ أخُو المُسْلِمِ لاَ يَظْلِمُهُ وَلاَ يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ في حَاجَةِ أخِيهِ كَانَ اللّهُ في حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرَبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِماً سَتَرَهُ اللّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. - İbnu Ömer (r. anhümâ) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu tehlikede yalnız bırakmaz. Kim, kardeşinin ihtiyacını görürse Allah da onun ihtiyacını görür. Kim bir müslümanı bir sıkıntıdan kurtarırsa, Allah da o sebeple onu Kıyamet gününün sıkıntısından kurtarır. Kim bir müslümanı örterse, Allah da onu kıyamet günü örter." [Ebû Dâvud, Edeb 46, (4893); Tirmizî, Hudud 3, (1426); Buhârî, Mezâlim 3, İkrâh 7; Müslim, Birr 58, (2580).] : قَالَ رَسُولُ للّهِ)صلعم(إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ

فَإِنَّ
الظَّنَّ
أَكْذَبُ
الْحَدِيثِ،
وَ لا َ
تَجَسَّسُوا&#15
48; وَ لا َ
تَحَسَّسُوا&#15
48; وَ لا َ
تَنَافَسُوا&#15
48; وَ لا َ
تَحَاسَدُوا&#15
48; وَ لا َ
تَبَاغَضُوا&#15
48; وَ لا َ
تَدَابَرُوا&#15
48; وَكُونُوا
عِبَادَ
اللّهِ
إِخْوَانًا
كَمَا
أَمَرَكُمُ
اللّهُ
تَعَالَى:
الْمُسْلِمِ
أَخُو
الْمُسْلِمِ&#15
48; لا
َيَظْلِمُهُ&#15
48; وَ لا َ
يَخْذُلُهُ،
وَ لا َ
يَحْقِرُهُ.
بِحَسْبِ
امْرِئٍ مِنَ
الشَّرِّ
أَنْ
يَحْقِرَ
أَخَاهُ
الْمُسْلِمُ.
كُلِّ
الْمُسْلِمِ
عَلَى
الْمُسْلِمِ
حَرَامٌ،
مَالُهُ
وَدَمُهُ
وَعِرْضُهُ.

إِنَّ اللّهَ
لا َ يَنْظُرُ
إِلَى
صُوَرِكُمْ
وَأَجْسَادِ&#16
03;ُمْ،
وَلَكِنْ
يَنْظُرُ
إِلَى
قُلُوبِكُمْ
وَأَعْمَالِ&#16
03;ُمْ.
التَّقْوَى
هَهُنَا،
التَّقْوَى
هَهُنَا،
التّقْوَى
هَهُنَا،
وَيُشِيرُ
إِلَى
صَدْرِهِ. ألا
َلايَبْعِ
بَعْضُكُمْ
عَلَى
بَعْضِ،
وَكُونُوا
عِبَادِ
اللّه
إِخْوَانًا.
وَ لا َ
يَحِلُّ
لْمُسْلِمِ
أَنْ
يَهْجُرَ
أَخَاهُ
فَوْقَ
ثَلاثٍ. - Ebu Hüreyre (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Sakın zanna yer vermeyin. Zira zan, sözlerin en yalanıdır. Tecessüs etmeyin, haber koklamayın, rekâbet etmeyin, hasetleşmeyin, birbirinize buğzetmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin, ey Allah'ın kulları, Allah'ın emrettiği şekilde kardeş olun. Müslüman müslümanın kardeşidir. Ona (ihânet etmez), zulmetmez, onu mahrum bırakmaz, onu tahkîr etmez. Kişiye şer olarak, müslüman kardeşini tahkir etmesi yeterlidir. Her müslümanın malı, kanı ve ırzı diğer müslümana haramdır. Allah sizin suretlerinize ve kalıplarınıza bakmaz, fakat kalplerinize ve amellerinize bakar. Takva şuradadır -eliyle göğsünü işaret etti-: Sakın ha! Birinizin satışı üzerine satış yapmayın. Ey Allah'ın kulları kardeş olun. Bir müslümanın kardeşine üç günden fazla küsmesi helâl olmaz." [Buharî, Nikâh 45, Edeb 57, 58, Ferâiz 2; Müslim, Birr 28-34,

(2563-2564); Ebu Dâvud, Edeb 40, 56, (4882, 4917); Tirmizî, Birr 18, (1928).]
-Gönül yapmak kardeşini sevmekten geçer… -Gönül yapmak kırmadan, incitmeden hatayı düzeltmekten geçer… -Gönül yapmak affedici olmaktan geçer…   -Gönül yapmak mütevazi olmaktan geçer… -Gönül yapmak hastaları ziyaret etmekle, düşenin elinden tutmakla, aç-susuz olanı doyurup-içirmekle de mümkündür…   -Gönül yapmak insanların sıkıntılarını gidermekle, onların kusurlarını örtmekle, insanların hakkına ve hukukuna tecavüz etmemekle, zulum yapmamakla mümkündür…   Gönül yapmakta usta olan, bu işin ehli olan Mevlana ne güzel söylemiş…   Cömertlikte ve yardımda akarsu gibi ol, Şefkat ve merhamette güneş gibi ol,   Başkalarının kusurunu örtmede gece gibi ol, Hiddet ve asabiyette ölü gibi ol,   Tevazu ve alçak gönüllülükte toprak gibi ol, Hoş görmede deniz gibi ol,   Ya olduğun gibi görün, Ya göründüğün gibi ol! Yukarıda sizlerle paylaşmaya çalıştığımız bilgiler ışığında hem kendimizin hem de birlikte yaşadığımız kardeşlerimizin mutlu ve huzurlu bir bayram geçirmemiz için gerekli olan hususları şu başlıklar altında zikredebiliriz. -Bayramlar birlik ve beraberliğin en sağlam zemine oturduğu günlerdir. Bu sebeple birlik ve beraberliğimizi daim hale getirmeli, bozmak isteyenlere fırsat vermemeliyiz. -Fakirleri unutmamalı ve bayrama ihtiyaçları bitirilmiş halde girmeleri sağlanmalıdır. Bayram sabahına kadar vermemiz gereken fıtır sadakalarımızı fakirlere aktarmamış isek hemen namaz bitiminde kendilerine bu sadakalarımızı ulaştıralım. Unutmayalım ki, ihtiyaç sahibi bir kardeşimizin evinde yaşanacak bayram sevincine sebep olmak mutlulukların en büyüğüdür. -Anne-babamız başta olmak yakın ve uzak akrabalarımızı, mahallede komşularımızı, apartman sakinlerini ziyaret etmeli birbirimizin hayır duasını almaya özen göstermeliyiz. Bayramlar birbirimizden ayrılıp, tatil yerlerine uzaklaşma zamanı değildir. Bayramlar mutluluğu paylaşma zamanıdır. Bayramlar hayatı paylaşabilme zamanıdır. Bu sebeple bayram için gidilebilecek en güzel yer ailemizin yanıdır. Eğer gitme imkanımız olmamış ise bir telefon açmalı, büyüklerimizin gönüllerini hoş etmeliyiz. -Akrabalık ilişkilerimizi zedelediğimiz, birbirimize küs olduğumuz insanlar varsa bu bayramlar bizim bir araya gelmemize vesile olmalıdır. Bir Mümine kardeşiyle üç günden fazla küs durması helal değildir. Bayramlar aramızda bulunan dargınlıkları bitirme zamanı olmalıdır. Bayramlar birbirimize sırt dönme değil, birbirimize muhabbetle sarılma zamanlarıdır. Bayramlar soğuklukların giderilmesi için bir fırsattır. Lütfen bu fırsatı iyi değerlendirelim. -Bütün çocukların gülücüklerle geçireceği bir bayramı tüm çocuklara yaşatma gayreti içinde olmalıyız. Ramazan bayramının çocuklar için ayrı bir yeri vardır. Kurban bayramı sanki büyüklerin bayramıdır. Ama Ramazan bayramı daha çok küçüklerin bayramı gibidir. Kurban bayramında çocuk elbise istemeyebilir, ama Ramazan Bayramı başkadır. Bütün çocuklar bu bayramda azda olsa çokta olsa mutlaka bir şeyler isterler. Bu bayramda çocuklarımızı sevindirelim. Bu bayram çocuklarımızın hiç unutmayacağı bir bayram olmalı. Sadece kendi çocuklarımız değil, ihtiyaç sahibi kardeşlerimizin de çocuklarını lütfen unutmayalım. Bu bayramda sevinçle bayram sabahına ulaşamamış bir çocuk var ise o çocuğun hüznü bütün

Müslümanlara aittir. -Hastalarımızı ve ahire göçenleri unutmamalı, ziyaretlerimizi eksik etmeli ve onlara duada bulunmalıyız. Hastanede yatan kardeşlerimizi ziyaret etmekle onların sıkıntılarını bir nebze olsun unutturabiliriz. Yuvalarda kalan çocuklarımızı ziyaret etmekle onların yüzlerini güldürebiliriz. Ellerimiz dolu dolu gider iske ve hediyeler ile onları gülücüklere sevk edebilir isek en bahtiyar kul olmaz mıyız? Bu vesile ile sevinç, mutluluk ve huzur günü olan bu bayram gününün hem kendimize, hem memleketimize ve hem de bütün İslam âlemine hayırlar getirmesini Rabbimizden niyaz eder, Ramazan Bayramınızı tebrik ederim. Yüce Rabbim sevdiklerimizle beraber mutlu ve huzurlu nice bayramlar geçirmemizi nasip etsin. Gününüz aydınlık olsun. Bayramınız mübarek olsun. Allah’a emanet olun.

  Tahir KIYMAZ

Balışeyh İlçe Vaizi

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler]